

Ο Κερκύρας Νεκτάριος στον Ιερό Ναό Αγίου Απολλοδώρου

[Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Κερκύρας, Παξών και Διαποντίων Νήσων](#)

Στον ιερό Ναό του Αγίου Απολλοδώρου, Επισκόπου Φαιακίας, λειτούργησε και μίλησε ο [Μητροπολίτης Κερκύρας, Παξών και Διαποντίων Νήσων κ. Νεκτάριος](#) , την Κυριακή ΙΒ΄ Λουκά, γνωστή και ως Κυριακή των Δέκα Λεπρών.

Ο Ιερός Ναός είναι αφιερωμένος στον άγιο Απολλόδωρο, ο οποίος υπήρξε ένας εκ των 318 θεοφόρων πατέρων, που συνεκρότησαν την **Α΄ Οικουμενική Σύνοδο** το 325 μ. Χ. στη Νίκαια της Βιθυνίας ως επίσκοπος της Κέρκυρας, που τότε ονομαζόταν Φαιακία.

Ο Ιερός Ναός είναι κτισμένος στο άκρο της πόλεως και ιδιαίτερα στην περιοχή Παγκρατείκα, όπου ένα ευσεβές αγιόλεκτο ζεύγος, ο Ευστάθιος και η Αλεξάνδρα Παγκράτη, δώρισαν ολόκληρο το σπίτι τους. Επί του οικοπέδου αναγέρθηκε ο Ιερός αυτός Ναός από τον μακαριστόν προκάτοχο κυρόν Τιμόθεο και ολοκληρώθηκε και εγκαινιάστηκε επι αρχιερατείας του Σεβασμιωτάτου Κερκύρας κ. Νεκταρίου.

Η **Νεοσύστατη ενορία** συγκροτήθηκε από τον πρώτο εφημέριο πρωτ. π. Αρτέμιο Κουρτέση, ο οποίος για λόγους υγείας παραιτήθηκε, και τοποθετήθηκε στον ως άνω Ιερό Ναό, ο αιδεσιμ. Π Αθανάσιος Αφεντουλίδης, ο οποίος εργάζεται πνευματικά στην νέα αυτή ενορία. Ο π. Αθανάσιος έχει αναθερμάνει τις ψυχές των νέων οικογενειάρχων αλλά και των νέων παιδιών της ενορίας του.

Η ομιλία του Μητροπολίτη Κερκύρας:

Ο Σεβασμιώτατος στην ομιλία του κατά την Θεία Λειτουργία, αφού αναφέρθηκε χαρακτηριστικά και με απλά λόγια στο κείμενο της παραβολής, κατόπιν υπογράμμισε τρία σημεία στα οποία ιδιαίτερα θα πρέπει να προσέξουμε όλοι μας.

Πρώτον, η ασθένεια είναι το αποκύημα της αμαρτίας. Κάθε φορά που ο Χριστός έκανε τις νεκραναστάσεις εν ονόματι του αληθινού Θεού, επιτιμούσε το

δαιμόνιο της ασθενείας, και για το ότι είναι αποτέλεσμα της αμαρτίας η κάθε ασθένεια, μας το διαβεβαιώνει και ο ίδιος ο Κύριος όταν θεράπευσε την συγκύπτουσα Χαναναία και διαμαρτυρήθησαν οι Φαρισαίοι για την Θεραπεία την Ημέρα του Σαββάτου.

Τότε ο Κύριος απάντησε στους μικρόψυχους Φαρισαίους και τους είπε: τι ήταν καλύτερο; να παραμείνει δεμένη με την ασθένεια της , την οποία ο σατανάς έδυσσε; Ο Κύριος μας και σε άλλα σημεία, πρώτα δίδει άφεση της αμαρτίας και έπειτα συντελεί το θαύμα της θεραπείας.

Ο Σεβασμιώτατος υπογράμμισε ότι οι πολλές ασθένειες της εποχής μας είναι το αποτέλεσμα της μεγάλης ανταρσίας, εναντίον του ιδίου του Θεού. Γι' αυτό ο παγκόσμιος υγειονομικός κίνδυνος από τις πολλές και σύγχρονες ασθένειες είναι η απιστία .Η ποικιλία δηλαδή της αμαρτίας, με την οποία σήμερα ο άνθρωπος είναι συμπεπλεγμένος.

Δεύτερο σημείο, είναι πως όσο ο άνθρωπος δεν αντιλαμβάνεται την θεϊκή του Καταγωγή, τόσο γνωρίζει ότι **η απομόνωση του από τον Θεό συντελεί και στην απομόνωση μετά των συνανθρώπων**, γίνεται δηλαδή ακοινωνήτος. Και σ αυτή τη κατάσταση της εν γένει ακοινωνησίας, έχει φθάσει η σύγχρονη κοινωνία με αποτέλεσμα ο άνθρωπος να ζει μέσα στον εγωισμό του, να γίνεται δηλαδή εγωκεντρικός και ατομοκεντρικός, με αποτέλεσμα να νοσεί όλη η κοινωνία από αυτή την πνευματική κατάσταση η οποία επικρατεί.

Το τρίτο και τελευταίο σημείο, είναι η **αγνωμοσύνη** με την οποία χαρακτηρίστηκαν οι εννέα μη επιστρέψαντες μετά την θεραπεία τους, ώστε να δώσουν δόξα στον Θεό. Όμως ο Σαμαρείτης ο οποίος επέστρεψε, παρά το γεγονός ότι δεν ήταν πιστός στον Μωσαϊκό Νόμο, αισθάνθηκε την ανάγκη να εκφράσει την ευγνωμοσύνη του σε Εκείνον, που τον απάλλαξε από την ζοφερότητα την οποία είχε υπεισέλθει.

Σήμερα λοιπόν, ο λαός μας είναι επιλήσμων της πραγματικότητας, επιλήσμων της ιστορίας και της αγάπης, με την οποία τουλάχιστον ο Θεός συνεχίζει να μας περιβάλλει. Το ότι δεχόμαστε συχνά-πυκνά δονήσεις, εσωτερικές και εξωτερικές, αυτό είναι η παρουσία του Θεού, για να μας υπενθυμίζει ότι συνεχίζει να είναι παρών στη ζωή μας.

Δυστυχώς και σήμερα οι άνθρωποι είμαστε επιλήσμονες της Ιστορίας της Πατρίδος μας, αλλά και της Θεϊκής καταγωγής μας. Τα νέα μας παιδιά, που δε φτάνει σε τίποτε για την παραχάραξη της ιστορίας μας ως γένος, έπαψαν να διδάσκονται την αληθινή ιστορία της Ελλάδας μας, και εν πολλοίς, πταίομεν εμείς

όλοι οι μεγαλύτεροι. Πρέπει ιδιαίτερα να ελέγξουμε τον εαυτό μας, είτε είμαστε εκκλησιαστικοί ηγέτες, είτε πολιτικοί ηγέτες, είτε γονείς, δεν διδάξαμε την αλήθεια στα παιδιά μας αλλά την αποσιωπήσαμε.

Και αυτό συνιστά μια κατάφωρη παραβίαση της ευγνωμοσύνης μας πρώτα στον Θεό, και έπειτα σε εκείνους οι οποίοι αγωνίστηκαν, έγραψαν ιστορία και παρέδωσαν μια ελεύθερη πατρίδα για να ζήσουμε με τα αγαθά του Θεού. Ας

γελική περικοπή για να επανεύρουμε την

αι για το πρόσωπο του νέου ιερέως, και
να ακουμπήσουν τις ανησυχίες τους.

